பழமொழி - 615

தொகுத்தோன்

ஞானவெட்டியான் - திண்டுக்கல்

பழமொழி - 615

அகர வரிசை								
அ	க	ச	த	ப	ம	ந	ய	வ
ஆ	கா	சா	தா	பா	மா	நா	யா	வா
இ	கி	சி	தி	பி	மி	நி		வி
ஈ	கீ	சீ		பீ				வீ
உ	கு	சு	து	பு	மு			
ஊ	கூ	சூ	தூ	பூ	மூ			
எ	கெ	செ	தெ	பெ		நெ		வெ
ஏ	கே	சே		பே	மே			வே
ஐ	கை		தை		மை			வை
ஒ	கொ	சொ		பொ	மொ			
ஓ	கோ	சோ		போ	மோ			

பழமொழி - 615

1	அகத்தினழகு முகத்தில் தெரியும்.
2	அகல உழுகிறதை விட ஆழ உழு.
3	அகல் வட்டம் பகல் மழை.
4	அக்கா இருக்கும்வரைதான் மச்சான் உறவு.
5	அக்கா வைச்சிருந்தா அரிசி; தங்கை வச்சிருந்தா தவிடு.
6	அக்காள் ஆனாலும் சக்களத்தி சக்களத்தி தான்.
7	அசடுக்கு வாக்கப்பட்டு ஆயிரம் வருடம் வாழ்வதைவிட, சமத்துக்கு வாக்கப்பட்டு சட்டுன்னு தாலி அறுக்கலாம்.
8	அசைந்து தின்பது யானை; அசையாமல் தின்பது வீடு.
9	அச்சாணி இல்லாத தேர் முச்சாணும் ஓடாது.
10	அஞ்சாவது பெண் கெஞ்சினாலும் கிடைக்காது.
11	அஞ்சிலே வளையாதது ஐம்பதிலே வளையுமா?
12	அடக்கமே பெண்ணுக்கு அழகு.
13	அடக்கம் உடையார் அறிஞர்; அடங்காதவர் கல்லார்.
14	அடாது செய்தவன் படாது படுவான்.
15	அடி நாக்கிலே நஞ்சும் நுனி நாக்கில் தேனும்.
16	அடிக்கடி அழுகிற ஆணையும், அடிக்கடி சிரிக்கிற பெண்ணையும் நம்பாதே.
17	அடித்து வளர்க்காத பிள்ளையும் முறுக்கி வளர்க்காத மீசையும் முகத்துக்கு முன் ஆடும்.
18	அடிமேல் அடியடித்தால் அம்மியும் நகரும்.
19	அடியாத மாடு படியாது.
20	அடி உதவுவது போல அண்ணன் தம்பி உதவான்.
21	அடுத்த வீட்டுக்காரனுக்கு அதிகாரம் வந்தால் அண்டை வீட்டுக்காரன் நிம்மதி போச்சு.
22	அடுப்பிலே இருக்கும் சட்டி பொறுத்தாலும் மூடி பொறுக்காதாம்.
23	அடுப்பே வனவாசம்; கடுப்பே கைலாசம்.

அ	க	ச	த	ப	ம	ந	ய	வ

பழமொழி - 615

24	அஷ்டமத்துச் சனி அழுதாலும் விடாது.
25	அணில் கொம்பிலும், ஆமை கிணற்றிலும்.
26	அணை கடந்த வெள்ளம் அழுதாலும் வாராது.
27	அதிர்ந்து வராத புருஷனாலும் , மிதந்து வராத அரிசியாலும் பயனில்லை.
28	அதை விட்டாலும் கதியில்லை; அப்புறம் போனாலும் விதியில்லை.
29	அத்திப் பழத்தைப் பிட்டுப்பார்த்தால் அத்தனையும் புழு.
30	அந்தி மழை அழுதாலும் விடாது.
31	அன்னம் இட்டவர் வீட்டில் கன்னம் இடலாமா?
32	அன்னைக்கு உதவாதவன் யாருக்கும் ஆகான்.
33	அன்பு இருந்தால் ஆகாததும் ஆகும்.
34	அன்று எழுதினவன் அழித்து எழுதுவானா?
35	அன்றாடம் குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லை; ஆனைமேல் அம்பாரி வேணுமாம்.
36	அப்பன் அருமை மாண்டால் தெரியும்.
37	அயலூரானுக்கு ஆத்தோரம் பயம்; உள்ளூரானுக்கு மரத்தடியில் பயம்.
38	அயல்வீட்டானுக்குப் பரிந்துகொண்டு ஆம்படையானை அடித்ததுபோல்.
39	அரசன் அன்று கொல்வான் ; தெய்வம் நின்று கொல்லும்.
40	அரசன் இல்லாத நாடு அச்சில்லாத தேர்.
41	அரிசி அளக்கும் படிக்கு அரிசியின் விலை தெரியுமா?
42	அரிசி ஆழாக்கானாலும் அடுப்புக் கட்டி(கல்) மூன்று வேண்டும்.
43	அரிசி என்று அள்ளிப் பார்ப்பாரும் இல்லை; உமி என்று ஊதிப் பார்ப்பாரும் இல்லை.
44	அரிசி பகையும் ஆம்படையான் பகையும் போல்(கணப்பொழுது)
45	அருக்காணி முத்து கரிக்கோலமானது போல்.
46	அருமையற்ற வீட்டில் எருமையும் குடியிருக்காது.
47	அரைத்துட்டிலே கலியாணம்; அதிலே கொஞ்சம் வாணவேடிக்கை .

அ	க	ச	த	ப	ம	ந	ய	வ

பழமொழி - 615

48	அற நனைந்தவனுக்குக் குளிரென்ன கூதலென்ன.
49	அறக்கப் பறக்க பாடுபட்டாலும் படுக்க பாயில்லை.
50	அறச் செட்டு முழு நட்டம் .
51	அறப்படித்தவன் அங்காடி போனால், விற்கவும் மாட்டான்; வாங்கவும் மாட்டான்.
52	அறமுறுக்கினால் அத்துப் போகும்.
53	அறிந்தறிந்து செய்கிற பாவத்தை அழுதழுது தொலைக்கவேண்டும்.
54	அறிய அறியக் கெடுவார் உண்டா?
55	அறிவில்லார் சிநேகம் அதிக உத்தமம்.
56	அறிவீன இடத்தில் புத்தி கேளாதே.
57	அறிவீனர் தமக்கு ஆயிரம் உரைக்கினும் அவம்.
58	அறிவு இல்லார் தமக்கு ஆண்மையுமில்லை.
59	அறிவுடையாரை அரசனும் விரும்புவான்.
60	அறுக்க முடியாதவ இடுப்புல ஆயிறத்தெட்டு அரிவாள்.
61	அறுதாலி மகனுக்கு அங்கம் எல்லாம் சேட்டை .
62	அறுபத்து நாலடிக் கம்பத்திலேறி ஆடினாலும், அடியில் இறங்கித்தான் காசு வாங்கணும்.
63	அறுப்புக் காலத்தில் எலிக்கு ஏழு கூத்தியாள்.
64	அறுப்புக் காலத்தில் அற்ப எலிக்கு அஞ்சு பெண்டாட்டி.
65	அற்ப அறிவு அல்லற்கிடம்.
66	அற்பருக்குப் பவிசு வந்தால் அர்த்த ராத்திரியில் குடை பிடிப்பர்.
67	அளவுக்கு மிஞ்சினால் அமுதமும் நஞ்சு.
68	அள்ளிக் கொடுத்தால் சும்மா; அளந்து கொடுத்தால் கடன்.
69	அள்ளாமல் குறையாது; சொல்லாமல் பிறவாது.
70	அழகுக்குச் செய்தது ஆபத்துக்கு உதவும்.

அ	க	ச	த	ப	ம	ந	ய	வ

பழமொழி - 615

71	அழிந்த கொல்லையில் குதிரை மேய்ந்தாலென்ன? கழுதை மேய்ந்தாலென்ன?
72	அழுத பிள்ளைதான் பால் குடிக்கும்.
73	அழுது அழுது பெத்தாலும் அவளே பெறவேண்டும் .
74	அம்மணக் குண்டி ஊரிலே கோமணம் கட்டுனவன் பைத்தியக்காரன்.
75	அவசரம் என்றால் அண்டாவில்கூட கை நுழையாது.
76	அவுசாரி ஆனாலும் முகராசி வேணும்.
77	ஆகாததும் வேகாததும் ஆண்டவனுக்கு ; அதிலும் கெட்டது அய்யருக்கு .
78	ஆசை அறுபது நாள்; மோகம் முப்பது நாள்.
79	ஆடத் தெரியாதவள் மேடை கோணல் என்றாளாம்.
80	ஆடிக் காற்றில் அம்மி பறப்பது போல.
81	ஆடிக்கு அழைக்காத மாமியாரைத் தேடிப்பிடித்து அடி.
82	ஆடு நனைகிறது என்று ஓநாய் அழுததாம்.
83	ஆடுற மாட்டை ஆடிக் கற; பாடுற மாட்டைப் பாடிக் கற.
84	ஆணில்லா மங்கைக்கு அழகு பாழ்.
85	ஆணில்லாத் துக்கம் அழுதாலும் தீராது.
86	ஆணுக்கு அவக்கேடு செய்தாலும் பெண்ணுக்குப் பிழைக்கேடு செய்யாதே.
87	ஆணை அடித்து வளர்; பெண்ணைப் போற்றி வளர்.
88	ஆண் வாங்கினா கடன்; பெண் வாங்கினா சோரம்.
89	ஆக்கங்கெட்ட அக்கா மஞ்சள் அரைத்தாலும் கரிகரியாக வரும்.
90	ஆத்தா மனம் எரிய வாழான் ஒரு நாளும்.
91	ஆத்திரக்காரனுக்குப் புத்தி மட்டு.
92	ஆத்து தண்ணி. அம்மா குடி; அய்யா குடி.
93	ஆனை இருந்தாலும் செத்தாலும் ஆயிரம் பொன்.
94	ஆனை படுத்தால் ஆள் மட்டம்.

பழமொழி - 615

95	ஆனை வரும் பின்னே. மணி ஓசை வரும் முன்னே.
96	ஆனைக்கு ஒரு காலம் பூனைக்கு ஒரு காலம்.
97	ஆனைக்கும் அடிசறுக்கும்.
98	ஆயிரம் நட்சத்திரம் கூடினாலும் ஒரு சந்திரன் ஆகாது.
99	ஆரால் கேடு, வாயால் கேடு.
100	ஆரியக் கூத்தாடினாலும் காரியத்தில் கண்ணாயிரு.
101	ஆறாவது பெண்ணானால் ஆறானது நீறாகி விடும்.
102	ஆறின கஞ்சி பழங் கஞ்சி.
103	ஆறிலுஞ் சாவு; நூறிலுஞ் சாவு.
104	ஆறு கடக்கிறவரையில் அண்ணன் தம்பி; ஆறு கடந்தால் நீ யார்? நான் யார்?
105	ஆறு போவதே போக்கு; அரசன் சொல்வதே தீர்ப்பு.
106	ஆறுகெட நாணல் இடு; ஊரு கெட நூலை விடு.
107	ஆறுமில்லாப் பெண்ணுக்கு அண்டை வீட்டுக்காரன் அத்தை மகனாம்.
108	ஆற்ற ஆள் இல்லை; தேற்ற யாரும் இல்லை
109	ஆற்றிலே கரைத்தாலும் அளந்து கரை.
110	ஆற்றிலே போட்டாலும் அளந்து போடு.
111	ஆறு நிறைய தண்ணி போனாலும் நாய் நக்கித்தான் குடிக்கும்.
112	ஆலும் வேலும் பல்லுக்குறுதி; நாலும் இரண்டும் சொல்லுக்குறுதி.
113	ஆலை இல்லாத ஊருக்கு இலுப்பைப் பூ சக்கரை.
114	ஆளோ கட்டக்கரிச்சி; பேரோ பொன்னம்மாள்.
115	ஆள் கொஞ்சமானாலும் ஆயுதம் மிடுக்கு.
116	ஆழம் தெரியாமல் காலை விடாதே.
117	ஆவும் தென்னையும் ஐந்து வருடத்தில் பலன் தரும்.
118	ஆந்தைக்குத் தன் குஞ்சு ராஜாளிதான்.

அ	க	ச	த	ப	ம	ந	ய	வ

பழமொழி - 615

119	இக்கரை(மாட்டு)க்கு அக்கரை பச்சை.
120	இஞ்சி இலாபம் மஞ்சளில்.
121	இடம் கொடுத்தால் மடம் பிடுங்குவான்.
122	இட்ட உறவு எட்டு நாளைக்கு; நக்கின உறவு நாலு நாளைக்கு.
123	இடிவிழுந்தபின் பஞ்சாங்கம் பார்த்து என்ன பண்ண?
124	இந்திரனை சந்திரனை இலையாலே மறைப்பாள்; எமனைக் கையாலே மறைப்பாள்.
125	இனம் இனத்தோடே; வெள்ளாடு தன்னோடே.
126	இன்னைக்கு செத்தா நாளைக்கு இரண்டு.
127	இன்றைக்கு இலை அறுத்தவன் நாளைக்கு குலை அறுப்பான்.
128	இமையின் குத்தம் கண்ணுக்குத் தெரியாது.
129	இரக்கப் போனாலும் சிறக்கப் போ.
130	இரண்டு ஓடத்தில் கால் வைக்காதே.
131	இரவற் சீலையை நம்பி இடுப்புக் கந்தையை எறியாதே.
132	இரவல் வாங்கிய உடை வாடை தாங்காது.
133	இராகு திசையில் வாழ்ந்தவனும் இல்லை; இராச திசையில் கெட்டவனுமில்லை .
134	இராசா மகளானாலும் கொண்டவனுக்கு பெண்டுதான்.
135	இராமனைப்போல் இராசா இருந்தால் அனுமானைப்போல் சேவகனும் இருப்பான்.
136	இரும்பு பிடித்த கையும் சிரங்கு பிடித்த கையும் சும்மா இருக்குமா?
137	இரும்பு அடிக்கிற இடத்தில ஈக்கு என்ன வேலை ?
138	இறுகினால் களி , இளகினால் கூழ்.
139	இறைத்த கிணறு ஊறும்; இறையாத கேணி நாறும்.
140	இலை அறுத்தவன் குலை அறுக்கமாட்டானா?
141	இல்லாத ஊருக்கு இலுப்பைப் பூ சர்க்கரை.

பழமொழி - 615

142	இல்லாமல் பிறாவது; அள்ளாமல் குறையாது.
143	இளகின இரும்பைக் கண்டால் கொல்லன் ஓங்கி அடிப்பான்.
144	இளங்கன்று பயமறியாது.
145	இளமையிற் கல்வி கல் மேல் எழுத்து.
146	இளமையில் சோம்பல் முதுமையில் வருத்தம்.
147	இளமையில் முயற்சி முதுமையில் காக்கும்.
148	இளைத்தவன் பெஞ்சாதி எல்லாருக்கும் மச்சினி.
149	இழவுக்கு வந்தவள் தாலி அறுப்பாளா?
150	ஈக்கு விடம் தலையில், தேளுக்கு விடம் கொடுக்கில்.
151	ஈட்டி எட்டு முழம் பாயும்; பணம் பாதாளம் மட்டும் பாயும்.
152	ஈட்டுக்கும் பாட்டுக்கும் இருந்தாள் எடுகுமரி.
153	ஈயத்தைக் காச்சிக் காதில ஊத்தினாப் போல.
154	ஈர நாவிற்கு எலும்பில்லை.
155	உடம்பு போனால் போகிறது; கை வந்தால் போதும்.
156	உடல் உள்ள வரையில் கடல் கொள்ளாத கவலை.
157	உடல் ஒருவனுக்குப் பிறந்தது ; நாக்கு பலருக்குப் பிறந்தது.
158	உடைத்த சங்கு ஊத்துப் பறியுமா?
159	உடையவன் பாரா வேலை ஒரு முழங் கட்டை.
160	உட்கார்ந்தால் அல்லவா படுக்க வேண்டும்.
161	உடுத்திக் கெட்டான் பார்ப்பான்; உண்டு கெட்டான் வெள்ளாளன் .
162	உண்ட உடம்பிற்கு உறுதி; உழுத புலத்தில் நெல்லு.
163	உண்டு கொழுத்தால் நண்டு வலையில் இராது.
164	உண்ணாச் சொத்து மண்ணாய்ப் போகும்.
165	உத்திராடத்தில் ஒரு பிள்ளையும், ஊர் வாரியில் ஒரு நிலமும்.

அ	க	ச	த	ப	ம	ந	ய	வ

பழமொழி - 615

166	உயரப் பறந்தாலும் ஊர்க்குருவி பருந்தாகாது.
167	உயிரோடு இருக்கும்போது ஒரு வாய் சோறு இல்லை; கருமாதிக்கு கால் வீசை நெய்யாம்.
168	உரலில் அகப்பட்டது உலக்கைக்கு தப்புமா?
169	உரலில் தலையை விட்ட பிறகு உலக்கைக்கு அஞ்சலாமா?
170	உரலுக்கு ஒருபக்கம் இடி; மத்தளத்துக்கு இரண்டு பக்கமும் இடி.
171	உரல் போய் மத்தளத்திடம் முறையிட்டதாம்.
172	உறவு போகாமல் கெட்டது; கடன் கேட்காமல் கெட்டது.
173	உறியிலே வெண்ணெய் இருக்க நெய்க்கலைவானேன் .
174	உலை வைத்த சந்திலே சாறு காய்ச்சுவதுபோல் .
175	உலோபிக்கு இரட்டை செலவு.
176	உலோபியிடம் யாசித்தல் கடலில் கேணி வெட்டுவது போல.
177	உளவு இல்லாமல் களவு இல்லை.
178	உள்ளூரிலே ஓணான் பிடிக்காதவன் உடுப்பியிலே போயி உடும்பு பிடிப்பானா ?
179	உழுகிற நாளில் ஊருக்குப் போனால், அறுக்கிற நாளில் ஆள் தேவையில்லை.
180	உழுகிற நாளில் ஊருக்குப் போய், அறுக்கிற நாளில் அரிவாள் கொண்டு வந்தது போல.
181	உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குகூட மிச்சமில்லை.
182	ஊசியைக் காந்தம் இழுக்கும்; உத்தமனை நட்பு இழுக்கும்.
183	ஊணுக்கு முந்து; வேலைக்குப் பிந்து.
184	ஊமையாய் இருந்தால் செவிடும் உண்டு.
185	ஊரார் பண்டம் உமிபோல்; தன் பண்டம் தங்கம் போல.
186	ஊரார் வீட்டு நெய்யே , என் பெண்டாட்டி கையே.

பழமொழி - 615

187	ஊருக்கு இளைத்தவன் பிள்ளையார் கோயில் ஆண்டி.
188	ஊரை வளைத்தாலும் உற்ற துணையில்லை; நாட்டை வளைத்தாலும் நல்ல துணையில்லை.
189	ஊர் இருக்கு பிச்சை போட; ஓடு இருக்கு வாங்கிக்கொள்ள .
190	ஊர் உண்டு பிச்சைக்கு, குளம் உண்டு தண்ணீருக்கு.
191	ஊர் எல்லாம் சுற்றி; என் பேர் முக்தி.
192	ஊர் வாயை மூட உலைமுடி இல்லை.
193	எங்கே வெளைஞ்சாலும் காஞ்சிரங்காய் தேங்காயாகுமா?
194	எச்சில் கையால் காக்கை ஓட்டாதவன் பிச்சை கொடுப்பானா?
195	எடுக்கிறது பிச்சை ஏறுகிறது பல்லாக்கு.
196	எண்சாண் உடம்பிற்கு சிரசே பிரதானம்.
197	எண்ணறக் கற்று எழுத்தற வாசித்தாலும், பெண் புத்தி பின் புத்தியே.
198	எண்ணிச் செய்கிறவன் செட்டி; எண்ணாமல் செய்கிறவன் மட்டி.
199	எண்ணிச்செய்வது செட்டு; எண்ணாமல் செய்வது வேளாண்மை.
200	எண்ணை கண்ட இடத்தில் தடவிக்கொண்டு சீப்புகண்ட இடத்தில் சீவிக்கொள்வது போல.
201	எண்ணை முந்துதோ திரி முந்துதோ?
202	எதார்த்தவாதி வெகுசன விரோதி.
203	எதிர்த்தவன் ஏழை என்றால் கோபம் சண்டாளம்.
204	எதை அடக்காவிட்டாலும் நாக்கை அடக்கவேண்டும்.
205	எத்தனை புடம் போட்டாலும் இரும்பு பசும்பொன் ஆகுமா?
206	எத்திலே பிள்ளை பெற்று இரவலிலே தாலாட்டுவது.
207	எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவானேன் ?
208	எரிகிற வீட்டில் பிடுங்கினது இலாபம்.
209	எரிகிறதைப் பிடுங்கினால் கொதிக்கிறது அடங்கும்.

பழமொழி - 615

210	எருது நோய் காக்கைக்கு தெரியுமா?
211	எருமை மூத்திரம் எக்கியத்துக்கு ஆகுமா?
212	எருமை வாங்கும் முன்னே நெய் விலை கூறாதே.
213	எறும்பு ஊர கல்லுந் தேயும்.
214	எறும்புந் தன் கையால் எண் சாண்.
215	எலி அழுதால் பூனை விடுமா?
216	எலி இருக்கிற இடத்தில் பாம்பு இருக்கும்.
217	எலி வளை யானாலும் தனி வளை வேண்டும்.
218	எலிக்குத் திண்டாட்டம் பூனைக்குக் கொண்டாட்டம்.
219	எலும்பு கடிக்கிற நாய் இரும்பைக் கடிக்குமா?
220	எல்லார் தலையிலும் எட்டு எழுத்து; பாவி என் தலையில பத்தெழுத்து.
221	எல்லாத்துக்கும் ஒரு அழுகையாய் அழுதுவிடுங்கள்.
222	எல்லோருக்கும் ஒவ்வொன்று எளிது.
223	எல்லோரும் பல்லக்கு ஏறினால் பல்லக்கைத் தூக்குவது யார்?
224	எளியவன் பெண்டாட்டி எல்லோருக்கும் மைத்துனி.
225	எளியாரை வலியார் அடித்தால் வலியாரை தெய்வம் அடிக்கும்.
226	எள் என்கிறதற்கு முன்னே எண்ணெய் கொண்டு வருகிறான்.
227	எள்ளுக்கு ஏழு உழவு ; கொள்ளுக்கு ஓர் உழவு.
228	எழுதாக் கடன் அழுதால் வருமா?
229	எழுதி வழங்கான் வாழ்க்கை கழுதை புரண்ட களம்.
230	எழுதியவன் ஏட்டைக் கெடுத்தான்; படித்தவன் பாட்டைக் கெடுத்தான்.
231	எழுத்தறச் சொன்னாலும் பெண் புத்தி பின் புத்தி.
232	எழுத்து இல்லாதவர் கழுத்து இல்லாதவர்.
233	ஏதென்று கேட்பாருமில்லை; எடுத்துப் பிடிப்பாருமில்லை.

பழமொழி - 615

234	ஏன் என்பாரும் இல்லை; எடுத்துப் பாப்பாரும் இல்லை.
235	ஏரி நிறைந்தால் கரை கசியும்.
236	ஏர் உழுகிறவன் இளப்பமானால் எருது மச்சான் முறை கொண்டாடும்.
237	ஏர் பிடித்தவன் என்ன செய்வான்? பானை பிடித்தவள் பாக்கியம்.
238	ஏறச்சொன்னால் எருதுக்குக் கோபம்; இறங்கச் சொன்னால் முடவனுக்குக் கோபம்.
239	ஏழை என்றால் எவருக்கும் எளிது
240	ஏழைபேச்சு அம்பலம் ஏறாது
241	ஏவுகிறவனுக்கு வாய்ச்சொல் ; செய்கிறவனுக்குத் தலைச்சுமை.
242	ஐங்காயம் இட்டு அரைத்துக் கரைத்தாலும் தன் நாற்றம் போகாதாம் பேய்ச்சுரைக்காய்க்கு..
243	ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையாது.
244	ஐயமான காரியத்தைச் செய்தல் ஆகாது.
245	ஐயர் வருகிறவரை அமாவாசை நிற்குமா?
246	ஒட்டடத்கூத்தன் பாட்டுக்கு இரட்டை தாழ்ப்பாள்.
247	ஒத்துமையில்லாக் குடி ஒருமிக்கக் கெடும்.
248	ஒரு காசு சேத்தா இரு காசு தேறும்.
249	ஒரு குடம் பாலுக்கு ஒரு துளி பிரை.
250	ஒரு கை (அல்லது வெறுங்கை) முழம் போடுமா?
251	ஒரு கை தட்டினால் ஓசை எழும்புமா?
252	ஒரு நன்றி செய்தவரை உள்ள அளவும் நினை.
253	ஒரு நாள் கூத்துக்கு மீசையைச் சிரைக்கவா?
254	ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம்.
255	ஒரு பிள்ளை பெற்றவளுக்கு உறியிலே சோறு; நாலு பிள்ளை பெற்றவளுக்கு நடுத் தெருவிலே ஓடு.
256	ஒரு பொய்யை மறைக்க ஒன்பது பொய் சொல்லுதல்.

அ	க	ச	த	ப	ம	ந	ய	வ

பழமொழி - 615

257	ஒருவனாய் பிறந்தால் தனிமை; இருவராய்ப் பிறந்தால் பகைமை.
258	ஒருவர் அறிந்தால் இரகசியம்; இருவர் அறிந்தால் அம்பலம்.
259	ஒளியத் தெரியாம தலையாரி வீட்டில் ஒளிந்தது போல.
260	ஒதிய மரம் தூணாமோ? ஒட்டாங் கிளிஞ்சல் காசாமோ?
261	ஓடிப்போனவனுக்கு ஒன்பதாம் இடத்தில் குரு; அகப்பட்டவனுக்கு அட்டமத்திலே சனி.
262	ஓடுகிறவனைக் கண்டால் துரத்துகிறவனுக்கு இலேசு.
263	ஓட்டைக் கப்பலுக்கு ஒன்பது மாலுமி.
264	ஓட்டை பானையிலும் சர்க்கரை இருக்கும்.
265	ஓர் ஊருக்கு ஒரு வழியா? ஒன்பது வழி.
266	ஓர் ஊர்ப்பேச்சு ஓர் ஊருக்கு ஏச்சு.
267	ஔவை சொல்லுக்கு அச்சம் இல்லை.
268	கக்கின பிள்ளை தக்கும்.
269	கங்கையில் மூழ்கினாலும் காக்கை அன்னம் ஆகுமா?
270	கடன் வாங்கிக் கடன் கொடுத்தவனும் கெட்டான்; மரம் ஏறிக் கைவிட்டனும் கெட்டான்.
271	கடன் வாங்கியும் பட்டினி; கல்யாணம் பண்ணியும் சந்நியாசி.
272	கடலுக்குக் கரை போடுவார் உண்டா?
273	கடலைத் தாண்ட ஆசையுண்டு; கால்வாயைத் தாண்டக் கால் வல்லை.
274	கடல் கொதித்தால் விளாவ நீர் ஏது?
275	கடல் திடலாகும்; திடல் கடலாகும்.
276	கடல் மீனுக்கு நீச்சுப் பழக்க வேண்டுமா?
277	கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப் படார்.
278	கடுகத்தனை நெருப்பானாலும் போரைக் கொளுத்திவிடும்.
279	கடுகு சிறுத்தாலும் காரம் போகுமா?

அ	க	ச	த	ப	ம	ந	ய	வ

பழமொழி - 615

280	கடுகு களவும் களவுதான்; கற்பூரம் களவும் களவுதான்.
281	கடுகு போனதைத் தேடுவார்; மலை போறது தெரியாது.
282	கடுங்காற்று மழை கூட்டும்; கடுஞ் சிநேகம் பகை கூட்டும்.
283	கடுஞ் சொல் தயவைக் கெடுக்கும்.
284	கடைந்த மோரிலே குடைந்து வெண்ணெய் எடுக்கிறது.
285	கட்டிக்கொடுத்த சோறும் சொல்லிக் கொடுத்த பொய்யும் எத்தனை நாள் நிற்கும்.
286	கட்டின சேலை பாம்பாய் கடித்ததாம்.
287	கட்டின வீட்டுக்கு எட்டு வக்கணை.
288	கட்டினவனுக்கு ஒரு வீடானால் கட்டாதவனுக்கு பல வீடு.
289	கட்டை உள்ளவரை கஷ்டமுண்டு.
290	கணக்கன் கணக்கறிவான்; தன் கணக்கைத் தான் அறியான்.
291	கணக்கன் கணக்கைத் தின்னாவிடில், கணக்கனை கணக்கு தின்று விடும்.
292	கணக்கறிந்த பிள்ளையிருந்தால் வீட்டில் வழக்குக்குக் குறைவில்லை.
293	கணக்கைப் பார்த்தால் பிணக்கு வரும்.
294	கண் கண்டது கை செய்யும்.
295	கண் குருடு ஆனாலும் நித்திரையில் குறையுமா?
296	கண்களை விற்றுச் சித்திரம் வாங்குதல் போல்.
297	கண்டது சொல்ல வந்திடும் பகை.
298	கண்டதே காட்சி கொண்டதே கோலம்.
299	கண்டால் ஒரு பேச்சு; காணாவிட்டால் ஒரு பேச்சு.
300	கண்டால் காமாச்சி; காணாட்டி கம்மனாட்டி.
301	கண்ணாலே கண்டாலும் மண்ணாலே மறை
302	கண்ணிற் பட்டால் கரிக்குமா? புருவத்திற் பட்டால் கரிக்குமா?

பழமொழி - 615

303	கண்ணிலே குத்தின விரலை வெட்டியா விடமுடியும்?
304	கண்வழியே சீவன் கடகடவெனப் போனாலும் கழுதை பொதி சுமந்தே ஆகணும்.
305	கனவில் கண்ட பணம் செலவிற்கு உதவுமா?
306	கனிந்த பழம் தானே விழும்.
307	கன்று கூடி களமடிக்க வைக்கோலுமாகாது ; செத்தையும் ஆகாது.
308	கப்பற்காரன் வாழ்வு காற்று அடித்தால் போச்சு.
309	கப்பல் ஏறிப் பட்ட கடன் கொட்டை விற்றா விடியும்.
310	கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவிபாடும்.
311	கரணம் தப்பினால் மரணம்.
312	கரிவிற்ற பணம் கறுப்பாய் இருக்குமா?
313	கருமத்தை முடிக்கிறவன் கட்டத்தைப் பாரான்.
314	கரும்பு கசக்கிறது வாய்க் குற்றம்.
315	கரும்பு தின்னக் கைக்கூலி வேண்டுமா?
316	கரும்பு ருசி என்று வேரோடு பிடுங்கலாமா?
317	கறையான் புற்று பாம்புக்கு வீடு.
318	கற்கையில் கல்வி கசப்பு; கற்றபின் அதுவே இனிப்பு.
319	கற்பில்லா அழகு; வாசமில்லாப் பூ
320	கற்றது கைம்மண்ணளவு கல்லாதது உலகளவு.
321	கற்றோர்க்குச் சென்ற இடமெல்லாஞ் சிறப்பு.
322	கலகம் பிறந்தால் நியாயம் பிறக்கும்
323	கலங்கிய குட்டையில் மீன் பிடிப்பது போல.
324	கல்லடிச் சித்தன் போனவழி; காடுமேடெல்லாம் தவிடுபொடி.
325	கல்லாடம் [நூல்] படித்தவனோடு மல் ஆடாதே.
326	கல்லாதவரே கண்ணில்லாதவர்.

அ	க	ச	த	ப	ம	ந	ய	வ

பழமொழி - 615

327	கல்லாதார் செல்வத்திலும் கற்றார் வறுமை நலம்.
328	கல்லானாலும் கணவன்; புல்லானாலும் புருஷன்.
329	கல்வி அழகே அழகு.
330	கல்விக்கு இருவர்; களவுக் கொருவர்.
331	கல்வியற்ற இரம்பையைவிட கல்வியறிவுள்ள சாதரணப் பெண் மேல்.
332	களை பிடுங்காப் பயிர் காற்பயிர்.
333	கள் விற்றுக் கலப்பணம் சம்பாதிப்பதைவிடக் கற்பூரம் விற்றுக் காற்பணம் சம்பாதிப்பது மேல்.
334	கள்ள மனம் துள்ளும்.
335	கள்ளனும் தோட்டக்காரனும் ஒன்று கூடினால் விடியு மட்டும் திருடலாம்.
336	கள்ளம் பெரிதோ? காப்பு பெரிதோ!
337	கள்ளிக்கு முள்வேலியா?
338	கள்ளைக் குடித்தால் உள்ளதைச் சொல்லுவான்.
339	கஞ்சி கண்ட இடம் கைலாசம் ; சோறு கண்ட இடம் சொர்க்கம்.
340	கழுதை அறியுமா கற்பூர வாசனை?
341	கவலை உடையோர்க்குக் கண்ணுறக்கம் வராது.
342	காகம் திட்டி மாடு சாகாது.
343	காக்கா கர் என்றால் (நடிக்கும் மனைவி)கணவனை இறுகக் கட்டிக்கொள்வாளாம்
344	காக்காய்க்குத் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு.
345	காக்கை உட்காரப் பனம்பழம் விழுந்தது போல்.
346	காக்காயும் , நாவிதனும் வாயை மூடமாட்டார்கள்.
347	காசுக்கு ஒரு குதிரையும் வேண்டும்; காற்றைப் போலப் பறக்கவும் வேண்டும்.
348	காடிச் சோத்துக்குக் கரணம் போடுறா.
349	காடு காத்தவனும் கச்சேரி காத்தவனும் பலன் அடைவான்.

பழமொழி - 615

350	காடுவெட்டிக்கு கம்பு பிடுங்கப் பயமா?
351	காட்டுப் பூனைக்குச் சிவராத்திரி விரதமா ?
352	காட்டில் ஆனையைக் காட்டி வீட்டில் பெண்ணைக் கொடுப்பதுபோல்.
353	காண ஒரு தடவை; கும்பிட ஒரு தடவையா?
354	காணாமல் கண்ட கம்பங்கூழை சிந்தாமல் குடி.
355	காணி ஆசை கோடி கேடு.
356	காமாலைக் கண்ணுக்குக் கண்டதெல்லாம் மஞ்சள் நிறம்.
357	காயும் கனியும் உண்டானால் கார்த்திகையில் திருமணம்.
358	காய் சுமையைக் கொடி தாங்காதா?
359	காய்த்த மரம்தான் கல்லடிபடும்.
360	காய்ந்தும் கெடுத்தது; பெய்தும் கெடுத்தது.
361	காரியமாகும் வரையில் கழுதையானாலும் காலைப்பிடி.
362	காரியம் பெரிதோ வீரியம் பெரிதோ?
363	கார்த்திகைக்குப் பின் மழையும் இல்லை; கர்ணனுக்குப்பின் கொடையும் இல்லை .
364	காற்றில்லாமல் தூசி பறக்குமா?
365	காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்.
366	காலம் அறிந்து பிழைக்காதவன் வால் அறுந்த குரங்கு ஆவான்.
367	காலம் செய்வதை ஞாலம் செய்யாது.
368	காலம் போகும் வார்த்தை நிற்கும்; கப்பல் போகும் துறை சேரும்.
369	காலுக்குதக்க செருப்பும், கூலிக்குத் தக்க உழைப்பும்.
370	கால் வயிற்றுக் கஞ்சியானாலும் கடன் இல்லா கஞ்சி.
371	காவடியின் பாரம் சுமக்கிறவனுக்குத் தெரியும்.
372	காஞ்சவோலை விழக் குருத்தோலை சிரிப்பது போல்.
373	கிட்டாதாயின் வெட்டென மற.

பழமொழி - 615

374	கிணற்றுக்குத் தப்பித் தீயிலே பாய்வோமா?
375	கிணற்றுத் தவளைக்கு நாட்டு நடப்பு தெரியுமா?
376	கிழவனுக்கு வாக்கப்படுறதைவிடக் கேணியில் விழுவது மேல்.
377	கீர்த்தியால் பசி தீருமா?
378	கீறி ஆற்றினால் புண் ஆறும்.
379	குங்குமம் சுமந்த கழுதை மணம் அறியுமா?
380	குசவனுக்கு ஆறுமாதம்; தடிக்காரனுக்கு அரை நாழிகை.
381	குடல் காய்ந்தால் குதிரையும் வைக்கோல் தின்னும்.
382	குடிஇருந்த வீட்டிலே கொள்ளி வைக்கலாமா?
383	குடிகாரன் பேச்சு விடிஞ்சாலே போச்சு.
384	குடும்பத்தில் இளையவனும் கூத்தாடியில் கோமாளியும் ஆகாது.
385	குடுக்காத இடையன் சினை ஆட்டை காட்டுன மாதிரி
386	குட்டுப் பட்டாலும் மோதிரக் கையால் குட்டுப்படவேண்டும்.
387	குணத்தை மாற்றக் குருவில்லை.
388	குணம் இல்லா வித்தை எல்லாம் பாழ்.
389	குலத்தைவிடக் குணமே பெரிது.
390	குளத்திடம் கோவித்துக் குண்டி கழுவாம இருந்தால் எப்படி?
391	குண்டுச் சட்டியில் குதிரை ஓட்டுவது போல்.
392	குதிரை இருப்பு அறியும், கொண்ட பெண்டாட்டி குணம் அறிவாள்.
393	குதிரை ஏறாமல் கெட்டது; கடன் கேளாமல் கெட்டது.
394	குதிரை குணமறிந்தல்லவோ தம்பிரான் கொம்பு கொடுக்கவில்லை.
395	குந்தி இருந்து தின்றால் குன்றும் மாளும்.
396	குப்பை உயரும்; கோபுரம் தாழும்.
397	குப்பையிற் கிடந்தாலும் குன்றிமணி நிறம் போகுமா?
398	குரங்கு கையில் பூமாலை கிடைத்ததுபோல்.

அ	க	ச	த	ப	ம	ந	ய	வ

பழமொழி - 615

399	குரங்குக்குப் புத்திசொல்லித் தூக்கணாங்குருவி கூண்டு இழந்தது.
400	குரு இல்லார்க்கு வித்தையுமில்லை; முதல் இல்லார்க்கு ஊதியமில்லை.
401	குரு மொழி கேளாதவனும் தாய் சொல்லுக்கு அடங்காதவனும் சண்டி.
402	குரு மொழி மறந்தோன் திரு அழிந்து அழிவான்.
403	குருட்டுக் கண்ணுக்குக் குறுணி மையிட்டுமென்ன?
404	குரைக்கிற நாய் கடிக்காது.
405	குறுணிக்காரனுக்கு வாக்கப்பட்டு பதக்கு, பதக்கு என்றால் எப்படி?
406	குறும்பியுள்ள காதும் குற்றமுள்ள நெஞ்சும் குறுகுறு என்குமாம்
407	குற்றம் பார்க்கின் சுற்றம் இல்லை.
408	குல வழக்கும் இட வழக்கும் கொஞ்சத்தில் தீராது.
409	குலத்தைக் கெடுக்க வந்த கோடாலிக் காம்பே.
410	குலம் குப்பையிலே, பணம் பந்தியிலே.
411	குளிராத வீடும் கூத்தியும் இருந்தா, மயிரான வெள்ளாமை விளைஞ்சா என்ன? விளையாட்டி என்ன?
412	குழந்தையும் தெய்வமும் கொண்டாடின இடத்திலே.
413	கூரை ஏறிக் கோழி பிடிக்கமுடியாதவன் வானத்தைக் கீறி வைகுண்டத்தைக் காட்டுவானா?
414	கூரைமேலே சோறு போட்டால் ஆயிரம் காகம்.
415	கூறு கெட்ட மாடு ஏழு கட்டுப் புல் திங்குதாம்.
416	கூழுக்கும் ஆசை, மீசைக்கும் ஆசை.
417	கூத்தாடி கிழக்கே பார்த்தான்; கூலிக்காரன் மேற்கே பார்த்தான்.
418	கெடுமதி கண்ணுக்குத் தெரியாது.
419	கெடுவான் கேடு நினைப்பான்.
420	கெட்டாலும் செட்டியே; கிழிந்தாலும் பட்டு பட்டுதான்.
421	கெட்டிக்காரன் புளுகு எட்டு நாளையில் தெரியும்.

அ	க	ச	த	ப	ம	ந	ய	வ

பழமொழி - 615

422	கெட்டும் பட்டணம் சேர்.
423	கெண்டையைப் போட்டு வராலை இழு.
424	கெரடி கற்றவன் இடறி விழுந்தால் அதுவும் ஒரு வித்தை என்பான்.
425	கெலிப்பும் தோற்பும் ஒருவர் பங்கல்ல.
426	கேடு வரும் பின்னே, மதி கெட்டுவரும் முன்னே.
427	கேட்டதெல்லாம் நம்பாதே? நம்பினது எல்லாத்தையும் சொல்லாதே?
428	கேள்விப் பேச்சில் பாதிதான் நிசம்.
429	கைக்கு எட்டினது வாய்க்கு எட்டவில்லை.
430	கைக்கோளனுக்குக் காற்புண்ணும் நாய்க்குத் தலைப்புண்ணும் ஆறாது.
431	கைப் புண்ணுக்குக் கண்ணாடி வேண்டாம்.
432	கையில் பொருள் இல்லையென்றால் கட்டினவளும் பாராள்.
433	கையாளத ஆயுதம் துருப்பிடிக்கும்.
434	கையிலே காசு வாயிலே தோசை.
435	கையில் பொருள் உண்டானால் காத்திருப்பார் ஆயிரம் பேர்.
436	கையில் பிடிப்பது துளசி மாலை; கக்கத்தில் இடுக்குவது கன்னக்கோலாம்.
437	கையில் பொருளில்லை என்றால் கட்டுக் கழுத்தியும் திரும்பிப் பாராள்.
438	கையூன்றிக் கரணம் போடவேண்டும்.
439	கொடுத்தாலும் கல்வி குறையாது.
440	கொடிக்கு காய் கனமா?
441	கொடுக்கிறவனைக் கண்டால் வாங்குகிறவனுக்கு இளக்காரம்.
442	கொடுங்கோல் அரசு நெடுங்காலம் நில்லாது.
443	கொடுத்தைக் கேட்டால் வந்திடும் பகை.
444	கொடும்பாவியானாலும் கொண்ட மாமியார் வேண்டும்.
445	கொட்டினால் தேள், கொட்டாவிட்டால் பிள்ளைப் பூச்சியா?

பழமொழி - 615

446	கொண்டவன் அடிக்கக் கொழுந்தன் மேல் விழுந்தாளாம்
447	கொண்டானும் கொடுத்தானும் ஒன்று; கலியாணத்தைக் கூட்டி வைத்தவன் வேறு.
448	கொலைக்கு அஞ்சாதவன் பழிக்கு அஞ்சான்.
449	கொல்லன் தெருவில் ஊசி விலைபோகாது.
450	கொல்லைக் காட்டு நரி சலசலப்புக் அஞ்சுமா?
451	கொள்ளிக்கு எதிர்போனாலும், வெள்ளிக்கு எதிர்போகலாகாது..
452	கொள்ளும் வரைக்கும் கொண்டாட்டம்; கொண்ட பிறகு திண்டாட்டம்.
453	கோள் சொல்பவன் கொடுந்தேள்.
454	கோணிக் கோடி கொடுப்பதிலும் கோணாமற் காணி கொடுப்பது நல்லது.
455	கோத்திரமறிந்து பெண்ணைக்கொடு; பாத்திரமறிந்து பிச்சையிடு.
456	கோபம் உள்ள இடத்தில் குணம் உண்டு.
457	கோபம் சண்டாளம்.
458	கோபுரத்து பூதம்போல.
459	கோயிற் பூனை தேவர்க்கு அஞ்சுமா?
460	கோயில் சோத்துக்கு குமட்டிண தேவடியா.
461	கோளுஞ் சொல்லி கும்பிடுவானேன்?
462	கோழி மிதித்துக் குஞ்சு சாகாது.
463	கோணல் சட்டியானாலும் கொழுக்கட்டை வெந்தால் சரி.
464	சட்டி ஓட்டையானா என்ன? சோறு வெந்தா போதும்.
465	சண்டிக் குதிரை; நொண்டிச் சாரதி.
466	சத்தியமே வெல்லும், அசத்தியம் கொல்லும்.
467	சந்தியிலே அடித்ததற்குச் சாட்சியா?
468	சந்திரனைப் பாத்த கண்ணுக்கு சனியனைப் பாத்தா போல.
469	சந்திரனைப் பார்த்து நாய் குரைப்பது போல.

பழமொழி - 615

470	சந்நியாசி வீடு திண்ணையிலே.
471	சப்பாணிக்கு சந்து ஒடிந்த பெண் போதாதோ?
472	சம்பளம் இல்லாத சேவகனும், கோபமில்லாத எசமானும்.
473	சருகைக் கண்டு தணலஞ்சுமா?
474	சருகு பொருக்கினாலும் குளிர் காய நேரமில்லை.
475	சர்க்கரை என்றால் தித்திக்குமா?
476	சாக்கடைப் புழுவும் சக்களத்தியும் ஒண்ணு.
477	சாட்சிக்காரனின் காலில் விழுவதை விட சண்டைக்காரனின் காலில் விழுவது மேல்.
478	சித்திரத்தைக் குத்தி அப்புறத்தே வைப்பதுபோல்.
479	சிறு பிள்ளை வேளாண்மை விளைஞ்சும் வீடு வந்து சேராது.
480	சீரங்கத்து உலக்கை மாத்துவது போல.
481	சீலை இல்லைன்னு சித்தி வீட்டுக்குப் போனாளாம்; அவள் ஈச்சம் பாயை கட்டிகிட்டு எதுக்கே வந்தாளாம் .
482	சுவரிருந்தால்தான் சித்திரம் வரையலாம்.
483	சூடு கண்ட பூனை அடுப்பங்கரையில் சேராது .
484	செல்லம் சீரழிக்கும்.
485	செல்லம் சொல்லுக்கு அஞ்சாது.
486	சொல்லிக் கொடுத்த புத்தியும் கட்டிக் கொடுத்த சோறும் எத்தனை நாளுக்குக் கூட வரும்?
487	சோத்துல கெடக்குற கல்லை எடுக்காதவன் சேத்திலே கெடக்குற எருமையத் தூக்குவானா ?
488	தடியெடுத்தவன் தண்டக்காரன்.
489	தனக்கு அழகு மொட்டை; பிறருக்குக் கொண்டை.
490	தனக்கு என ஒருத்தி இருந்தால் தலைமாட்டில் குந்தி அழுவாள்.
491	தனிமரம் தோப்பாகாது.

பழமொழி - 615

492	தன் பெஞ்சாதியைத் தான் அடிக்க தலையாரியின் அனுமதியா?
493	தன் வினை தன்னைச் சுடும்.
494	தம்பியுள்ளவன் படைக்கு அஞ்சான்.
495	தலைக்கு மிஞ்சின ஆக்கினை இல்லை; கோவணத்தை மிஞ்சிய வறுமையும் இல்லை.
496	தலைக்கு மேலே வெள்ளம் போனால் சாணென்ன முழமென்ன.
497	தள்ளி இருக்க உறவு; கிட்ட வந்தால் பகை.
498	தாயிற் சிறந்த கோவிலுமில்லை.
499	தாயில்லாப் பிள்ளை தறுதலை.
500	தாயும் பிள்ளையுமானாலும் வாயும் வயிறும் வேறு.
501	தாயை தண்ணீர்த் துறையில் பார்த்தால் பெண்ணை வீட்டில் பார்க்க வேண்டாம்.
502	தாயை மறக்கடிக்கும் தயிறும் சோறும்.
503	தாயைப் போல பிள்ளை நூலைப் போல சேலை.
504	தாய் அறியா சூல் உண்டோ?
505	தாய் பொறுக்காததை ஊர் பொறுக்காது.
506	தாய் வார்த்தை கேட்கா பிள்ளை நாய் வாயில் சீலை.
507	தினை விதைத்தவன் தினையறுப்பான்; வினை விதைத்தவன் வினையறுப்பான்.
508	திருவாக்குக்கு எதிர்வாக்குக்கு ஏது?
509	துளசியின் வாசமும் முள்ளின் கூர்மையும் முளையிலே தெரியும்.
510	துலக்காத ஆயுதம் துருப்பிடிக்கும்.
511	தூக்கி வளர்த்த பிள்ளையும் துடையில் வைத்து தைத்த இலையும் உருப்படாது
512	தூர்ந்த கிணற்றைத் தூர் எடுக்காதே.

பழமொழி - 615

513	தெய்வம் வரங் கொடுத்தாலும் பூசாரி விடாதது போல்.
514	தேரோட போச்சு திருநாளு; தாயோட போச்சு பிறந்தவீடு.
515	தைமாத மழை தவிட்டுக்கு ஆகுமா?
516	நக்கிற நாய்க்குச் செக்கென்ன? சிவலிங்கமென்ன?
517	நச்சவாயன் வீட்டிலே நாறவாயன் பெண் எடுத்தது போல்.
518	நடுக்கடலுக்குப் போனாலும் நாய் நக்கித்தான் குடிக்கும்.
519	நம்பமாட்டாதவன் பெண்டாட்டிக்கு நாற்பது பேர் மாப்பிள்ளை.
520	நல்ல மாட்டுக்கு ஒரு சூடு; நல்ல பெண்டாட்டிக்கு ஒரு வார்த்தை.
521	நாணமில்லா நாகுவுக்கு நாலு திக்கும் வாசல்படி.
522	நான் படும் பாடு நாய்தானும் படாது.
523	நித்திய கண்டம் பூரண ஆயுசு.
524	நிறைகுடம் தளும்பாது.
525	நிலவுக்கு அஞ்சிப் பரதேசம் போவது போல்.
526	நிழலின் அருமை வெய்யிலில் தெரியும்.
527	நெருப்பு இல்லாமல் புகையாது.
528	பசி வந்தால் பத்தும் பறந்திடும்.
529	படிக்கிறது தேவாரம்; இடிக்கிறது சிவன் கோயில்.
530	படிக்கிறது இராமாயணம்; இடிக்கிறது பெருமாள் கோயில்.
531	பணத்தைக் கண்டால் பிணமும் வாய் திறக்கும்.
532	பத்தாம் பேறு பாடையில் வைக்கும்.
533	பத்து அரிசியும் வேகவில்லை; பாவியின் ஆவி போகவில்லை.
534	பந்திக்கு முந்து; படைக்குப் பிந்து.
535	பனங்காட்டு நரி சலசலப்புக்கு அஞ்சாது.
536	பனை மரத்தடியில் பால் குடித்தது போல.
537	பழமொழியில் உமி கிடையாது.

அ	க	ச	த	ப	ம	ந	ய	வ

பழமொழி - 615

538	பழுத்த ஓலையைப் பார்த்து குருத்தோலை சிரித்ததுபோல்.
539	பள்ளத்திலே இருந்தா பொண்டாட்டி; மேட்டிலே இருந்தா அக்கா
540	பழுத்த பழம் கொம்பிலே தங்காது.
541	பங்குனியில பருக்காது; சித்திரையில சிறுக்காது.
542	பாம்பைக் கண்டால் படையும் நடுங்கும்.
543	பாம்பாட்டிக்குப் பாம்பாலே சாவு, கள்ளனுக்கு களவாலே சாவு.
544	பிச்சை எடுத்ததாம் பெருமாள்; அதைப் பறித்ததாம் அனுமார்.
545	பிள்ளையாருக்குப் பெண் தேடுவது போல்.
546	பிள்ளையின் அருமை பெற்றவளுக்குத்தான் தெரியும்.
547	பிள்ளையையும் கிள்ளித் தொட்டிலையும் ஆட்டுவது போல்.
548	புதுமைக்கு வண்ணான் கரைகட்டி வெளுப்பான்.
549	புலி பசித்தாலும் புல் தின்னாது.
550	பூ மலர்ந்து கெட்டது; வாய் விரிந்து கெட்டது.
551	பூவோடு சேர்ந்த நாரும் மணம் வீசும்.
552	பூனை கொன்ற பாவம் உன்னோடு; வெல்லம் தின்ற பாவம் என்னோடு.
553	பெண் என்றால் பேயும் இரங்கும்.
554	பெண்ணுக்குப் பொன் இட்டுப்பார்; சுவற்றுக்கு மண் இட்டுப்பார்.
555	பெண்ணின் கோணல் பொன்னாலே நிமிரும்.
556	பெத்த மனம் பித்து; பிள்ளை மனம் கல்லு.
557	பெற்ற தாய் மூதேவி; புகுந்த தாரம் சீதேவி.
558	பெற்றவள் வயிற்றைப் பாப்பாள்; பெண்டாட்டி மடியைப் பாப்பாள்.
559	பேயும் அறியும் பெஞ்சாதி பிள்ளையை.
560	பொறுத்தார் அரசாள்வார்; பொங்கினார் காடாள்வார்.
561	பொல்லாக் காலம் சொல்லாமல் வந்தது.
562	போதுமென்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து.

அ	க	ச	த	ப	ம	ந	ய	வ

பழமொழி - 615

563	போன மச்சான் திரும்பி வந்தான்.
564	போரோட திங்கிற மாட்டுக்குப் புடுங்கிப் போட்டா காணுமா ?
565	மகன் செத்தாலும் சரி; மருமகள் தாலி அறுக்க வேண்டும்.
566	மதி இல்லா விண்ணானேன்; மருந்து இல்லா புண்ணானேன்.
567	மனம் போல மாங்கலியம்.
568	மனைவி இல்லாதவன் அரை மனிதன்.
569	மரம் வைத்தவன் தண்ணி ஊத்துவான்.
570	மருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்.
571	மறைவிலே பெண்டாட்டி; மந்தையிலே அக்கச்சி.
572	மலை போல் வந்தது பனிபோல் விலகியது.
573	மலை அத்தனை சாமிக்குக் கடுகத்தனை கற்பூரம்.
574	மழைவிட்டும் தூவானம் விடாததுபோல்.
575	மாடு மேய்க்கவும் வேணும்; மச்சினனுக்குப் பெண் பார்க்கவும் வேணும்.
576	மாமியா உடைச்சா மண் குடம்; மருமகள் உடைச்சா பொன் குடம்.
577	மாமியார் சாகாளோ? மனக் கவலை தீராதோ?
578	மாமியார் செத்த ஆறாம் மாதம் மருமகன் கண்ணில் நீர் வந்ததாம்.
579	மின்னுவதெல்லாம் பொன்னல்ல.
580	முடக் குதிரைக்குச் சறுக்கினதுதான் சாக்கு.
581	முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்பட்டது போல.
582	முன்கை நீண்டால் முழங்கை நீளும்.
583	முலை கொடுத்து வளத்தவள் மூதேவி; முந்தானை போட்டவள் சீதேவி.
584	முள்ளை முள்ளால் எடுக்கவேண்டும்.
585	முழுப் பூசணிக்காயை சோற்றில் மறைப்பதுபோல்
586	மூக்குள்ளவரை சளி போகாது.
587	மூன்று முறை முகத்தில் அடித்தால் முக்கண்ணனுக்கும் கோபம் வரும்

அ	க	ச	த	ப	ம	ந	ய	வ

பழமொழி - 615

588	மேயிற மாட்டை நக்கற மாடு கெடுக்கும்.
589	மொட்டச்சிக்குத் தகுந்த மூக்கறையன்.
590	மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சுப் போடுவது போல்.
591	யானை இருந்தாலும் ஆயிரம் பொன்; இறந்தாலும் ஆயிரம் பொன்.
592	யானை வரும் பின்னே' மணியோசை வரும் முன்னே.
593	யார் இட்ட சாபமோ? அடிநாளின் தீவினையோ?
594	வரும் விதி வந்தா பட்டே ஆகவேண்டும்.
595	வளத்த பிள்ளை சோறுபோடாவிடிலும் வைத்த பிள்ளை சோறு போடும்.
596	வழி வழியாப் போகும்போது விதி விதியா வருது.
597	வாய் கருப்பட்டி; கை கருணைக் கிழங்கு.
598	விடிய விடிய ராமாயணம் கேட்டு, விடிந்த பிறகு சீதைக்கு ராமன் சித்தப்பனாம்.
599	விடியா மூஞ்சி வேலைக்கு போனால், வேலை அகப்பட்டாலும் கூலி கிடைக்காதாம்.
600	வித்தைக்கு அழிவில்லை.
601	விரலுக்குத் தகுந்த வீக்கம்.
602	விறகு வெட்டிக்குத் தலைவலி வந்தா விறகால ரெண்டு போடு.
603	விலை மோரில் வெண்ணை எடுத்து விடிய விடியக் கல்யாணம் செய்வாளாம்.
604	விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியும்.
605	வீட்டுப் பெஞ்சாதி வேம்பு; நாட்டுப் பெஞ்சாதி கரும்பு.
606	வீண் இழவாம் வெங்காயம்; உரிக்க உரிக்கப் பேரிழவாம்.
607	வெண்ணெயை வைத்துக்கொண்டு நெய்க்கு அலைவானேன்.
608	வெண்ணெய் திரண்டுவர தாழி உடைவது போல்.
609	வெறும் வாய் மெல்லுகிறவளுக்கு அவல் கிடைச்சதுபோல .
610	வெளுத்ததெல்லாம் பாலல்ல.

அ	க	ச	த	ப	ம	ந	ய	வ

பழமொழி - 615

611	வெள்ளியில போடுறதும், வேசிக்குப் போடுறதும் ஒண்ணு.
612	வேக நேரமிருந்தாலும் சாக நேரமில்லை.
613	வேலிக்கு ஓணான் சாட்சி.
614	வேலிக்குப் போட்ட முள் காலுக்கு வினையாச்சு.
615	வைக்கோற் போர் நாய் போல.

அ	க	ச	த	ப	ம	ந	ய	வ

பழமொழி - 615

முற்றிற்று